

Otto Frederik Müller

f. 1730. d. 1784.

(58) Højædle og Velbaarne
Høylærde herr Professor!

Deres Velbaarenhed tillader at ieg fyldestgør min Tilbøylighed skriftlig at tilkiendegive den højagtelse og Taknemmelighed, som ieg vilde agte mig lykkelig personlig at kunde frembringe; Er ieg skiøndt iblant de sildige, som hylde i deres Velbaarenhed en af Menneskets sieldne Velgiørere, saa har ieg dog allerede nogen Tid erkiendt deres store fortiener: Dem skylder ieg mine fornøveligste Øyeblik, og meest følede forlystelser i Naturens uendelige Rige; De have usynlig været min Lærere, Ledere, og Opmuntrere; Ieg har omvanket i Fridrichsdals Skove og tænket i Upsala Marker; hvilken fordeel for mig, om mig havde været forundt en Leilighed at nyde Nordens Læreres mündtlige Undervisning! Deres Skrifter have i denne Mangel været mig det, de vil være en lang Efter-Verden. Min meeste Agtsomhed har i 4re Aar været henrettet paa Svampe-Riget, efterdi ieg mærkede, at disse Planter vare endog af Botanicis ringe agtede; Deres Velbaarenheds Udladelse in Sp: pl: in his etiamnum valde deficit res herbaria, samt haab at finde den største Kienderes Biefald, og den Leilighed ieg havde at kunde heele Sommeren opholde mig paa Landet, som nok feiler vore Urte-lærere, bevægede mig end meere dertil. Hvad ieg af Svampe har fundet fra april til først i decemb: har ieg i Mangel paa anden Maade at bevare dem, beskreven efter deres meest bestandige Kiendetegn og ladet nøye efter Naturen aftegne. Af adskillige Iagttagelser, som ieg har giort saa vel i Almindelighed, som særdeles over de mindre bekjendte, vil ieg til forsøg have den Ære at forelægge medfølgende Afhandling om Liim-Svampen: hvilken fornøjelse for mig, hvis den kand udgiøre et nyt genus, eller i det mindste en nye Species! skulde Beskrivelsen finde deres Velbaarenheds Yndest, og dømmes at fortiene et Sted blant det Kongel: Vidensk: Aca-